

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

april(3) 2021

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

Er werden weer nieuwe maatregelen voorgesteld. De kans om samen te komen in het Huis van de Goddelijke Wil wordt ons nog niet direct geboden. Ook het vieren van de Eucharistie blijft verder aan banden gelegd. In kerken mogen wel veel mensen bijeen zijn (of het nu om de pers gaat of om liefhebbers van kunst en cultuur) maar voor een misviering blijft de teller op 'vijftien' staan (dit hier bij ons en gelukkig niet in de andere landen waar deze nieuwsbrief eveneens wordt gelezen). Hier is Jezus niet enkel gedwongen Zijn armen gekruist te houden, zoals Hij tot Luisa zegt, maar lijken Zijn handen en armen – Zijn ketens van liefde waarmee Hij de schepselen tegen Zich aandrukt en de Vader naar hen toetrekt – Hem wel te zijn ontnomen. En toch... in een wereld die zo chaotisch is en niet meer de orde van haar Schepper (er)kent, in een Kerk die steeds meer van buitenaf én ook van binnenuit wordt aangevallen en onderuit gehaald, blijven we met zekerheid en in Gods Wil, onze hoop en ons vertrouwen stellen op de Barmhartigheid van God. Hij IS Liefde en Barmhartigheid! Mogen allen dit toch inzien maar ook niet vergeten dat Barmhartigheid zo nauw verbonden is met Gerechtigheid.

'Doe de schepselen begrijpen wie U bent met het licht dat van Uw Gelaat uitgaat en met de verrukkelijke kracht van Uw Liefde. Laat hen aanvoelen wie ze wel zijn die U zo durven te beledigen. Dit zal hen voor U doen buigen om U te aanbidden en te eren.'

Zo bidden we tot Jezus in de Uren van de Passie maar in het Boek van de Hemel richt Luisa zich ook tot de Vader:

'Aanbiddelijke Goedheid, oneindige Barmhartigheid, wetend dat U de barmhartigheid zelf zijt, ben ik gekomen om U barmhartigheid te vragen, barmhartigheid voor al wie Uw evenbeeld is, barmhartigheid voor het werk van Uw handen, barmhartigheid voor niets en niemand anders dan Uw eigen schepselen.'

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

Dit gebed komt uit het stuk dat hier volgt. Het is altijd goed een passage in zijn geheel te kunnen lezen, dit keer heel concreet om het antwoord van de Vader te kennen...

Jezus en God de Vader spreken over barmhartigheid (16 april 1904)

Verder in mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf. Ik zag een menigte mensen en te midden van hen kon men het lawaai horen van bommen en geweerschoten. Mensen raakten gewond of werden gedood en wie overbleven vluchtten naar een paleis vlakbij. De vijanden echter gingen er naar toe om nog eerder hen te doden dan wie buiten bleven. Daarop zei ik tot mezelf: 'Hoe graag zou ik willen zien of de Heer daar in hun midden is om Hem te zeggen: 'Heb erbarmen – heb medelijden met deze arme mensen!'. Zo bleef ik rondgaan en ik zag Hem als een kindje, maar langzaam werd Hij groter, tot Hij de perfecte leeftijd bereikte. Ik benaderde Hem en zei: 'Geliefde Heer, ziet U de tragedie niet die zich afspeelt? Wilt U niet langer gebruik maken van de barmhartigheid? Wilt U deze eigenschap die Uw Mensgeworden Godheid altijd met zoveel eer heeft verheerlijkt misschien als nutteloos beschouwen? Bovendien is het barmhartigheid die op Uw verheven hoofd een bijzondere kroon vormde en U tooide met nog een tweede kroon, door U zo verlangd en bemind - de zielen.'

Terwijl ik dit nu zei, sprak Hij: *"Genoeg, genoeg, ga niet verder. Je wilt spreken over barmhartigheid, en wat met rechtvaardigheid – wat doen we daar dan mee? Ik zei het je en Ik zeg het je: het is nodig dat de rechtvaardigheid zijn beloop heeft."*

Daarom herhaalde ik: 'Er is dus geen remedie, wat heeft het dan voor zin me op deze aarde te laten wanneer ik U niet langer kan behagen en ik niet langer in plaats van mijn naaste kan lijden? Als het zo is, is het beter dat U me laat sterven.'

Op datzelfde ogenblik zag ik een ander Persoon achter de gezegende Jezus staan. Hij zei me, bijna een teken gevend met de ogen: *"Richt je tot Mijn Vader en kijk wat Hij je zegt."*

Ik stelde mezelf al bevend voor en Hij, toen Hij me zag, zei me: *"Wat wil je, dat jij naar Mij toekomt?"*

Huis van
de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen

En ik niet goed wetend wat te zeggen, zei: ‘Aanbiddelijke Goedheid, oneindige Barmhartigheid, wetend dat U de barmhartigheid zelf zijt ben ik gekomen om U barmhartigheid te vragen – barmhartigheid voor al wie Uw evenbeeld is, barmhartigheid voor het werk van Uw handen, barmhartigheid voor niets en niemand anders dan Uw eigen schepselen.’

En Hij zei: *“Het is dus barmhartigheid dat je verlangt. Maar weet - indien je waarlijk barmhartigheid wilt - nadat rechtvaardigheid zich heeft uitgestort brengt die grote en overvloedige vruchten van barmhartigheid voort.”*

Niet wetend wat nog te zeggen, zei ik: ‘Oneindig Heilige Vader, wanneer dienaren of noodlijdenden zich tot hun meester richten of tot een rijke, zal deze - indien hij goed van aard is, en zelfs indien hij niet al het nodige geeft – wel altijd iets geven. En zou U mij, die de kans kreeg om zich tot U te richten, U, absolute Meester, grenzeloos rijk, oneindige Goedheid, zou U deze arme niets willen geven van wat ze U heeft gevraagd? Wordt een meester misschien niet meer geëerd en tevredener wanneer hij geeft, dan wanneer hij zijn dienaren het nodige weigert?’

Na een ogenblik stilte, voegde Hij eraan toe: *“Uit liefde voor jou zal Ik het, in plaats van met tien, met vijf doen.”*

Toen verdween Hij, en op verschillende plaatsen op aarde, vooral in Europa, zag ik meer oorlog, burgeropstand en revolutie ontstaan (enkele jaren later brak de eerste wereldoorlog uit).

+ + + + +

Ja, we blijven verder bidden, smeken, eerherstel brengen, akten stellen – alles in de Goddelijke Wil – plaatsvervangend voor allen opdat Zijn schepselen weer met velen zouden kunnen/mogen neerknielen in de kerken en kathedralen die voor Hem werden gebouwd (en niet voor andere doeleinden). Alleen Hij kan over hen stromen van genade en erbarmen uitstorten, vooral langsheen de sacramenten. Alleen, echt alleen bij en in Hem is waarlijk alle heil en ware vrijheid te vinden!

Gezegend is hij die op de Heer vertrouwt...

Hij is een boom aan een rivier met wortels tot in het water...

(Jr 17,7-8)

